

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Nadejda Toma și Petru Moraru,

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de avocatul Petru Coșleț în numele inculpatului și inculpatul Guzun Chiril și de inculpatul Saviuc Piotr, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 26 septembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2015, în cauza penală în privința lui

Guzun Chiril Chiril, *născut la 27 aprilie 1979, originar din s. Ratuș, r-nul Criuleni și domiciliat în s. Drăsliceni, r-nul Criuleni;*

Saviuc Piotr Piotr, *născut la 29 aprilie 1967, originar din or. Florești și domiciliat în mun. Chișinău, bd. Cuza Vodă, nr. 19/7, ap. 21*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.06.2011 – 26.09.2013;

Instanța de apel: 28.10.2013 – 29.05.2015;

Instanța de recurs: 24.08.2015 – 17.11.2015

Colegiul penal lărgit asupra recursurilor în cauză

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 26 septembrie 2013, **Guzun Chiril Chiril** și **Saviuc Piotr Piotr** au fost recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 327 alin. (1) Cod penal cu stabilirea următoarelor pedepse:

Lui Guzun Chiril – amendă în mărime de 300 unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept pe un termen de 5 ani;

Lui Saviuc Piotr – închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept pe un termen de 5 ani. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată pe un termen de probă de 2 ani.

1.1. Prin aceeași sentință au fost condamnați Crudu Vadim, Ojog Vitalie și Manole Anatolie, însă în privința acestora hotărârile nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința de condamnare, prima instanță a constatat că, **Saviuc Piotr și Guzun Chirii**, activînd în cadrul MAI, fiind persoane publice, cărora, într-o instituție de stat, le-au fost acordate permanent, prin stipularea legii și prin numire, drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, încălcînd:

- prevederile art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04 iulie 2008, prin care sunt obligați să respecte Constituția și legislația în vigoare, drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate atribuțiile de serviciu, să respecte norme de conduită profesională și regulamentul intern,

- prevederile art. 12, 26 ale Legii cu privire la poliție nr. 416-XII din 18 decembrie 1990, prin care sunt obligați să respecte atribuțiile poliției și responsabilitatea colaboratorului poliției,

- pct. 15 lit. i) și j) din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006, prin care sunt obligați să se opună tuturor formelor de corupție din poliție, să informeze superiorii și celelalte organe competente referitor la toate cazurile de corupție din poliție,

- pct. 5.3.2 ale Instrucțiunii nr. 449-69/GEN din 29 noiembrie 2002, aprobată prin ordinul nr. 449-69/GEN din 29 noiembrie 2002, prin care sunt obligați în caz de depistare a obiectelor interzise pentru transportare, să întocmească un proces-verbal de ridicare a acestora, cu adoptarea unei decizii în conformitate cu legislația în vigoare:

Acționînd contrar activității organelor de poliție, care mizează pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, apărării cetățenilor indiferent de situația lor socială, patrimonială, de apartenența națională, de rasă, sex și vârstă, de studii și limbă, de atitudinea față de religie, de convingerile politice și de altă natură, prin abuz de serviciu au subminat autoritatea statului reprezentat prin organele de poliție, cauzînd daune în proporții considerabile intereselor publice și daune materiale persoanelor fizice în următoarele circumstanțe:

Guzun Chiril, activînd în funcția, șef-adjunct de tură al Comisariatului de Poliție în Transportul Aerian al Direcției Poliției în Transport, în baza ordinului

MAI nr. 56 din 15 februarie 2008, la data de 02 mai 2010 aproximativ la ora 18.35, fiind la locul de muncă, în biroul de serviciu al Comisariatului de Poliție în Transportul Aerian din incinta aeroportului Chișinău, situat pe bd. Dacia 80/3, mun. Chișinău, folosind intenționat situația de serviciu în interes material, a primit de la cet. Raisa Erdogan bani în sumă de 20 euro (care conform ratei oficiale a BNM din 02 mai 2010 constituie în total 333,4 lei), pentru a-i permite de a traversa frontiera de Stat.

Saviuc Piotr, activînd în funcția șef de tură al biroului control special al secției de poliție în Aeroportul Internațional Chișinău al Comisariatului de poliție în Transport Aerian al Direcției Poliției, în baza ordinului MAI nr. 256 EF din 13 iunie 2008, la data de 04 mai 2010, aproximativ la ora 12.35-12.36, fiind la locul de muncă, în biroul de serviciu al CPT Aerian din incinta Aeroportului Chișinău, situat pe bd. Dacia 80/3, mun. Chișinău, împreună cu Vadim Crudu, care exercita funcția de șef-adjunct de tură al biroului control al secției de poliție în Aeroportul Chișinău al Comisariatului de poliție în Transport al Direcției Poliției în Transport, folosind intenționat situația de serviciu în interes material au primit de la cet. Petcu Gheorghii bani în sumă de 250 euro (care conform ratei oficiale a BNM din 04 mai 2010 constituie în total 4175,5 lei), pentru a-i permite de a traversa frontiera de Stat cu mijloace bănești în sumă de 14.000 euro.

Tot el, la 12 mai 2010, aproximativ la ora 18²¹, fiind la locul de muncă, în biroul de serviciu al Comisariatului de poliție în Transport Aerian din incinta Aeroportului Chișinău, sat pe bd. Dacia 80/3, mun. Chișinău, împreună cu Vitalie Ojog, care exercita funcția de inspector superior al Biroului de Combatere al Crimelor Patrimoniale a Comisariatului de poliție în Transport Aerian al Direcției Poliției în Transport, folosind intenționat situația de serviciu în interes material, au primit de la cet. Diana Orlenco bani în sumă de 100 dolari (care conform ratei oficiale a BNM din 12 mai 2010 constituie în total 1255 lei), pentru a-i permite traversarea frontierei de Stat.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia au declarat apeluri:

- *procurorul*, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpaților Crudu Vadim și Ojog Vitalie să le fie stabilită o pedeapsă sub formă de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept pe un termen de 3 ani, iar în baza art. 90 Cod penal executarea pedepsei închisorii să fie suspendată pe un termen de probă de 2 ani. Lui Saviuc Piotr, Guzun Chiril și Manole Anatolie să le fie stabilită o pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

Acuzatorul de stat a relevat următoarele motive, în vederea susținerii cerințelor înaintate:

- la aplicarea pedepselor penale și tragerea la răspunderea contravențională nu s-a luat în considerație personalitatea infractorilor, și pedepsele penale aplicate cu suspendarea executării prin art. 90 Cod penal. Amenda penală aplicată, cât și măsură de constrângere cu caracter contravențional aplicate față de inculpați nu va restabili echitatea socială, corectarea ultimilor, prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către aceștia, precum și de către alte persoane;

- săvârșind infracțiuni în calitate de persoane publice, Crudu Vadim, Anatolie, Saviuc Piotr, Guzun Chiril, Ojog Vitalie Vasile, Manole Anatolie Nicolae au acționat contrar activității organelor de poliție care mizează pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime apărării pe cetățeni indiferent de situația lor socială, patrimonială, de apartenența națională, de rasă, sex și vîrstă, de studii și limbă, de atitudinea față de religie, de convingerile politice și de altă natură, prin abuz de serviciu a subminat autoritatea statului reprezentat prin organele de poliție;

- de asemenea, la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a delimitat circumstanțele excepționale pentru o pedeapsă mai blîndă.

- *inculpatul Saviuc Piotr*, care a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie dispusă achitarea sa de sub învinuirea înaintată, argumentînd prin faptul că, la adoptarea sentinței prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, și nici nu a luat în considerație că acesta activează în organele de poliție de mulți ani, deține o experiență profesională bogată, a fost decorat cu insigna „colaborator emerit”, cu Diplomă de Onoare, cu Crucea „pentru merit, clasa, 2”, toate aceste mențiuni avîndu-le grație profesionalismului și onestității sale, care demonstrează încă o dată nevinovăția sa în comiterea faptei incriminate;

- *avocatul Petru Coșleț în numele inculpatului Guzun Chiril*, care a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie dispusă achitarea lui Guzun Chiril de sub învinuirea înaintată, motivînd că sentința adoptată în privința inculpatului Guzun Chiril este ilegală pe motiv că în cadrul cercetării judecătorești, la data de 15.12.2011 a fost audiat martorul Arghirii Adrian (f/d - 142, Voi. VI), care a relatat instanței, că la data de 2 mai 2010 a fost în serviciu împreună cu inculpatul Guzun Chiril, însă nu a văzut ca dînsul să fi primit careva sume de bani de la cineva, inclusiv și de la așa numitul „martor” Erdogan Raisa. Biroul în care s-au efectuat înregistrările video nu este asemănător celui de la serviciu. Safeul din birou, este amplasat de partea dreaptă a mesei, pe cînd cel din secvențe, este amplasat de partea stîngă. Masa din birou este de culoare întunecată, pe cînd cea prezentată în secvențe este de culoare deschisă.

Logic, în motivarea sentinței, prima instanță urma să dea apreciere și acestor declarații, însă intenționat nu s-a expus asupra acestora, fapt ce impune a concluziona că instanța a avut o atitudine părtinitoare față de inculpatul Guzun Chiril.

La fel, s-a atras atenția asupra faptului că probele prezentate de către partea acuzării în susținerea învinuirii inculpatului Guzun Chiril sunt acumulate cu grave încălcări ale normelor de drept procesual-penal, iar în consecință urmau a fi excluse de către instanța de judecată, reieșind din considerentul că, în corespundere cu prevederile art. 279 alin. (1) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală efectuează acțiunile de urmărire penală în strictă conformitate cu prevederile prezentului cod și numai după pornirea urmăririi penale, cu excepția acțiunilor prevăzute la art. 118, 130, care pot fi efectuate și pînă la pornirea urmăririi, iar potrivit materialelor cauzei, la emiterea ordonanței directorului CCCEC din 14.04.2010 și încheierii judecătorului de instrucție din 14.04.2010 nu era pornit dosar penal în privința inculpatului;

- *avocatul Dragoș Bogatu în numele inculpatului Manole Anatolie*, care a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie dispusă achitarea lui Manole Anatolie de sub învinuirea înaintată, indicîndu-se asupra argumentelor potrivit cărora prima instanță nu a luat în considerație unele aspecte ce atribuie probelor administrate un caracter ilegal:

Potrivit prevederilor art. 94 din Codul de procedură penală, nu pot fi admise ca probe și prin urmare se exclud din dosar, nu pot fi administrate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței datele care *au fost obținute prin aplicarea violenței, amenințărilor sau a altor mijloace de constrângere, prin violarea drepturilor și libertăților persoanei*. Din materialele cauzei, dar și din depozițiile martorilor reiese că aceste autodenunțări au avut loc cu mult timp după cazurile pretinse a fi ilegale și au fost obținute cu aplicarea constrîngerii din partea organului de urmărire penală.

Instanța de judecată trebuia să aprecieze corespunzător aceste „autodenunțări” și să țină cont de imperativele impuse de articolul citat (94 Cod de procedură penală) și art. 264 Cod de procedură penală conform căruia autodenunțarea este înștiințarea benevolă făcută de o persoană despre săvârșirea de către ea a unei infracțiuni în cazul în care organele de urmărire penală nu sunt în cunoștință de cauză. Mai mult ca atît, conform prevederilor aceluiași articol, în cazul în care autodenunțarea se face oral, despre aceasta se întocmește un proces-verbal cu înregistrarea audio sau video a declarației de autodenunțare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2015 apelurile declarate au fost admise, inclusiv și din oficiu, iar în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința contestată a fost casată, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care s-a dispus

încetarea procesului penal în privința inculpaților Crudu Vadim, Guzun Chiril, Ojog Vitalie, Saviuc Piotr și Manole Anatolie, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

5. Pentru a pronunța decizia adoptată, instanța de apel a constatat că, prima instanță argumentat a respins afirmațiile apărării privind nulitatea probelor și nedovedirea vinovăției inculpaților, neexistând temeiuri de casare a sentinței în această parte. Cu atât mai mult că, nulitatea invocată nu poate fi solicitată pe întreg procesul penal, ea fiind limitată în termen (art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală), iar dezacordul părții cu cele indicate în sentință, în lipsa suportului probatoriu și legal, nu poartă decît un caracter declarativ.

În această ordine de idei, s-a ajuns la concluzia că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 327 alin. (1) Cod penal a fost pe deplin dovedită în prima instanță, prin probe pertinente și concludente, care coroborează inclusiv și cu circumstanțele de fapt reținute pe cauză, însă, inculpații nu pot fi pedepsiți pentru infracțiunea comisă pe motiv că a intervenit termenul prescripției tragerii la răspundere penală, care în corespundere cu art. 60 Cod penal expiră după 5 ani de la comiterea unei infracțiuni mai puțin grave.

Prin trimitere la art. 16 Cod penal, infracțiunea incriminată inculpaților se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar în corespundere cu art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei se constată temeiul prevăzut la art. 60 Cod penal, instanța, prin hotărîre motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

6. Decizia instanței de apel este contestată cu recursuri ordinare de către:

- *inculpatul Guzun Chiril și avocatul Coșleț Petru în numele inculpatului*, care invocînd temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță prin care inculpatul Guzun Chiril să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În motivarea recursului, recurenții au subliniat că probele prezentate de către partea acuzării în susținerea învinuirii inculpatului Guzun Chiril sunt acumulate cu grave încălcări ale normelor de drept procesual-penal, iar în consecință urmau a fi excluse de către instanța de judecată, reieșind din considerentul că, în corespundere cu prevederile art. 279 alin. (1) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală efectuează acțiunile de urmărire penală în strictă conformitate cu prevederile prezentului cod și numai după pornirea urmăririi penale, cu excepția acțiunilor prevăzute la art. 118, 130, care pot fi efectuate și pînă la pornirea urmăririi, iar potrivit materialelor cauzei, la emiterea ordonanței directorului CCCEC din 14.04.2010 și încheierii judecătorului de instrucție din 14.04.2010 nu era pornit dosar penal în privința inculpatului, iar instanța de apel a ignorat aceste argumente, fără a face vreo referire la acestea în decizia adoptată.

La fel, se susține că instalarea camerei de luat vederi pînă la pornirea dosarului penal constituie o violare a art. 8 CtEDO, avînd în vedere că potrivit reglementărilor procesual-penale naționale biroul de serviciu cade sub incidența noțiunii de „domiciliu”, iar astfel de acțiuni constituie un abuz din partea organelor de urmărire penală.

De asemenea, se atenționează asupra faptului că s-a solicitat în ambele instanțe anularea procesului-verbal de interceptare a convorbirilor din 03.05.2010, anexa nr. 6 la procesul-verbal din 03.05.2010 și procesul-verbal din 03.05.2010 de verificare a anularea procesului-verbal de interceptare a convorbirilor din 03.05.2010, pe motiv că în acestea este indicat că acțiunile de urmărire penală s-au efectuat în baza dosarului penal nr. 2010036340 pornit la 04.05.2010, în baza ordonanței din 04.05.2010 și în baza încheierii judecătorului de instrucție din 05.05.2010. Ulterior, la data de 22.02.2013 a fost întocmit un proces-verbal prin care s-au corectat datele din actele procedurale sus-menționat, pe motiv că s-au admis careva erori materiale.

Procesul-verbal din 22.02.2013 a fost pus ilegal la baza sentinței de condamnare a inculpatului, întrucît acesta constituie o probă ce dovedește vinovăția în comiterea abuzului de putere și abuzului de serviciu doar de către persoanele care l-au întocmit, or prin prisma art. 94 alin. (3) Cod de procedură penală este reglementat că datele administrate cu încălcările menționate la alin. (1) al aceluiași articol pot fi utilizate ca probe care confirmă faptul încălcărilor respective și vinovăția persoanelor care le-au admis.

Totodată, se afirmă că în instanța de apel, partea apărării a solicitat de 2 ori audierea martorului Sergiu Caraman, în primul caz instanța a respins cererea, iar în al doilea caz, nici nu a pus în discuție cererea dată (f.d. 64, vol. VII);

- *inculpatul Saviuc Piotr*, care invocînd temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie dispusă achitarea sa de comiterea faptei incriminate, argumentînd că nu poate fi admisă ca probă procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere după fotografie din 18.06.2010, pe motiv că a fost efectuată cu încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) Cod de procedură penală, mai mult de atît, martorul Orlenco Diana nu era sigură că al doilea polițist era anume Saviuc Piotr, declarațiile acesteia bazîndu-se pe presupuneri, deoarece fapta a fost comisă cu mult timp în urmă și nu își poate aminti cu exactitate cine anume a estorcat bani de la ea.

Totodată, susține că instanțele de fond nu au ținut cont de prevederile art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, și nici nu a luat în considerație că acesta activează în organele de poliție de mulți ani, deține o experiență profesională bogată, a fost decorat cu insigna „colaborator emerit”, cu Diplomă de Onoare, cu Crucea „pentru merit, clasa, 2”, toate aceste mențiuni avîndu-le grație

profesionalismului și onestității sale, care demonstrează încă o dată nevinovăția sa în comiterea faptei incriminate.

7. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că acestea urmează a fi admise, cu remiterea cauzei la rejudicare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

Articolul 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului reflectă dreptul la un proces echitabil, care presupune dreptul oricărei persoane la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Conceptul „*instanță instituită de lege*” vizează existența unui organ de jurisdicție ce este organizat în conformitate cu voința legiuitorului, care privește nu numai legislația referitoare la stabilirea și competența organelor judiciare, dar și orice altă dispoziție de drept intern a cărei nerespectare ar fi de natură să conducă la constatarea iregularității participării unui membru al completului de judecată la soluționarea unei anumite cauze.

Din momentul parvenirii cauzei în instanța de judecată, aceasta urmează a fi repartizată în mod aleatoriu, pentru a se evita urmărirea unui interes personal care ar viza derularea judecării cauzei, nemaivorbind de finalitatea acesteia și soluția adoptată pe caz.

Repartizarea cauzelor în mod aleatoriu este o normă de organizare judiciară cu rang de principiu, instituită prin art. 6¹ din Legea cu privire la organizarea judecătorească, cu scopul de a conferi o garanție în plus independenței funcționale a judecătorului și imparțialității actului de justiție.

Odată consacrat legislativ, trebuie asigurată și respectarea principiului repartizării aleatorii a cauzelor, prin reglementarea modalității concrete în care se aplică acest principiu.

În legislația autohtonă, această reglementare a fost stabilită prin Regulamentul privind modul de distribuire aleatorie a dosarelor pentru examinare în instanțele judecătorești aprobat prin Hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 110/5 din 5 februarie 2013, care la pct. 2 stipulează că: **„Distribuirea aleatorie a dosarelor se efectuează conform prevederilor art. 6¹ din Legea privind organizarea judecătorească, art. 344 Cod de procedură penală și art. 168 Cod de procedură civilă, fiind obligatorii pentru toate instanțele judecătorești. Fișa cu datele privind distribuirea aleatorie a dosarelor și încheierile ulterioare de redistribuire aleatorie a cauzei se anexează în mod obligatoriu la fiecare dosar.”**

Însă, contrar celor statuate mai sus, Colegiul lărgit, constată din materialele cauzei că, la judecarea apelului, inițial, cauza dată, potrivit rezoluției președintelui Curții de Apel Chișinău din 28.10.2013 a fost repartizată judecătorului Mihai Buruiian (f.d. 200 vol. VI).

Ulterior, prin încheierea președintelui Curții de Apel Chișinău din 25.04.2014 s-a dispus redistribuirea cauzei penale, pe motiv că Mihai Buruiian a fost eliberat din funcția de judecător, prin decretul Președintelui Republicii Moldova (f.d. 19, vol. VII).

În baza încheierii nominalizate, dosarul penal a fost repartizat repetat, iar potrivit fișei de repartizare a dosarului din 25.04.2014 acesta a fost repartizat judecătorului Gheorghe Iovu (f.d. 21, vol VII).

În continuare, la data de 12.01.2015, președintele Curții de Apel Chișinău a emis o altă încheiere potrivit căreia dispune redistribuirea cauzei penale altui judecător, pe motiv că, prin Dispoziția Președintelui Curții de Apel Chișinău nr. 54 din 31.12.2014, judecătorul Gheorghe Iovu face parte din completul nr. 5, care este antrenat zilnic la examinarea cauzelor contravenționale, a mandatelor de arest și a recursurilor împotriva încheierilor emise asupra plîngerilor împotriva acțiunilor organelor de urmărire penală și care exercită activitatea specială de investigații, iar pentru a asigura respectarea termenului de examinare a acestor cauze s-a concluzionat asupra redistribuirii cauzei penale în privința lui Crudu Vadim, Saviuc Piotr, Guzun Chiril, Ojog Vitalie și Manole Anatolie (f.d. 70, vol. VII).

Așadar, în baza încheierii menționate, la 12.01.2015, dosarul penal a fost distribuit judecătorului Sergiu Furdui (f.d.71, vol. VII).

Ulterior, din actele cauzei se constată că, după fila dosarului 79, volumul VII al prezentei cauze penale, este anexată o fișă de repartizare a dosarului, nenumerotată, care este identică după date cu cea anexată la fila 21 volumul VII, potrivit căreia dosarul este repartizat repetat judecătorului Gheorghe Iovu, care face parte din completul care a pronunțat decizia contestată cu recurs ordinar.

Mai mult de atât, fișa de repartizare repetată a dosarului nenumerotată trezește dubii asupra respectării procedurii de repartizare repetată a dosarului, întrucât nu există nicio încheiere emisă de președintele instanței privind redistribuirea repetată a dosarului, așa precum este indicat în prevederile pct. 2 al Regulamentului privind modul de distribuire aleatorie a dosarelor pentru examinare în instanțele judecătorești, precum și asupra datei din fișă – 25.04.2014. Or, la aceeași dată, prin PIGD a fost deja distribuită cauza judecătorului Gheorghe Iovu, însă la 12.01.2015, aceasta a fost redistribuită judecătorului Sergiu Furdui.

Situația constatată mai sus, reprezintă o încălcare flagrantă a normelor punctate *supra*, fiind semnalizat temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, adică instanța nu a fost compusă potrivit legii.

Din considerentul dat, Colegiul lărgit nu se va expune asupra argumentelor formulate în recursurile de pe rol, ci le va admite, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi corectată eroarea nominalizată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 344 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de repartizare a cauzei și să înlăture omisiunile expuse în prezenta decizie, ținând cont de motivele casării deciziei atacate.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de avocatul Petru Coșleț în numele inculpatului și inculpatul Guzun Chiril și de inculpatul Saviuc Piotr, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2015, în cauza penală în privința lui **Guzun Chiril Chiril și Saviuc Piotr Piotr**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 17 decembrie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Petru Moraru